

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА**

Факультет іноземної філології

“Затверджено”

На засіданні Приймальної комісії
НПУ імені М. П. Драгоманова

“Рекомендовано”

Вченю радою Факультету
іноземної філології

**Програма вступного випробування
з іноземної мови**

для громадян України, іноземних громадян та осіб без громадянства,

при вступі на навчання для здобуття ступеня магістра,

на базі здобутого ступеня бакалавра/(ОКР) спеціаліста;

при вступі на навчання для здобуття (ОКР) спеціаліста

на базі здобутого ступеня бакалавра

спеціальність 035 «Філологія (мова і література)

(англійська, німецька, французька, італійська)»

Київ - 2016

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Входження України до Європейського освітнього простору підвищує попит на знання іноземної мови як засобу передачі інформації в усній і писемній формах комунікації. У вирі перебігу інтеграційних процесів, нагальною проблемою сучасної вищої педагогічної освіти стає підвищення ефективності професійної підготовки майбутнього вчителя нової генерації. У зв'язку із цим, набуває обертів процес формування якісного нового рівня вступних іспитів з іноземної мови, спрямований на виявлення високого рівня знань під час вступу і, як наслідок, отримання якісно нових показників навчального процесу та перехід на новий – значно вищий рівень конкурентоспроможності випускників НПУ імені М. П. Драгоманова.

Програму вступного випробування з іноземної мови розроблено відповідно до діючих нормативно-правових актів, а саме: закону України «Про вищу освіту»; наказів № 1085 від 15 жовтня 2015 р. «Про затвердження Умов прийому до вищих навчальних закладів України в 2016 р.» та № 99 від 10 лютого 2010 р. «Про Концепцію організації підготовки магістрів в Україні».

Програма вступного випробування з іноземної мови повністю відповідає загально університетським вимогам щодо вступу на навчання до НПУ імені М.П. Драгоманова для здобуття ступеню “Магістр”.

Програма вступного випробування з іноземної мови покликана скоординувати підготовку студентів до вступного випробування з іноземної мови, метою якого є перевірка сформованості у вступників рівня знань з іноземної мови, що передбачає володіння ними різними видами мовленнєвої діяльності в рамках літературної норми. Основна увага приділяється комунікативному, ситуативному і текстуальному підходам.

На іспиті з іноземної мови вступник повинен:

- знати основні практичні положення з фонетики, граматики, лексикології, стилістики та вміти демонструвати їх на конкретних прикладах;
- знати орфоепічні, лексичні та граматичні норми іноземної мови, вміти правильно реалізувати ці норми в різних видах мовленнєвої діяльності;
- розуміти аутентичні наукові тексти, статті з наукових збірників та журналів, пов’язані з професійною тематикою, розпізнавати суттєво важливу інформацію в цих текстах для його аnotування;
- демонструвати рівень сформованості дослідницької компетентності (написання та презентація наукового дослідження).

На вступному випробуванні з іноземної мови вступники повинні продемонструвати широкий діапазон володіння різними видами мовленнєвої діяльності на рівні В2, уміння аналізувати та систематизувати літературу за фахом, проявити дослідницькі уміння та навички.

**КРИТЕРІЙ
оцінювання знань абітурієнта
на вступному фаховому випробуванні
(тільки для громадян України)**

Rівень	Кількісна характеристика рівня	Характеристика відповідей абітурієнта
Низький	100-123 бали	Абітурієнт не усвідомлює змісту питання білету, його відповідь не має безпосереднього відношення до поставленого питання. Зовсім відсутнє уміння міркувати. Абітурієнт не володіє навичками лінгвістичного аналізу.
Задовільний	124-149 балів	Відповіді на питання білету носять фрагментарний характер, знання відтворюються на рівні запам'ятовування. Абітурієнт поверхово володіє умінням міркувати, його відповіді супроводжуються другорядними міркуваннями, які інколи не мають безпосереднього відношення до змісту запитання. Абітурієнт погано володіє навичками лінгвістичного аналізу.
Достатній	150-174 бали	У відповідях на питання білету допускаються деякі неточності або помилки непринципового характеру. Абітурієнт демонструє розуміння навчального матеріалу на рівні аналізу властивостей. Помітне прагнення абітурієнта логічно розмірковувати при відповіді на питання білету. Лінгвістичний аналіз мовних одиниць виконується з певними неточностями.
Високий	175-200 балів	Абітурієнт дає повну і розгорнуту відповідь на питання білету. Його відповіді свідчать про розуміння навчального матеріалу на рівні аналізу закономірностей, характеризується логічністю і послідовністю суджень, без включення випадкових і випадання істотних з них. Лінгвістичний аналіз супроводжується ґрутовним поясненням. Абітурієнт без помилок аналізує мовні одиниці різних рівнів.

Якщо абітурієнт під час вступного випробування з конкурсного предмету набрав від 100-123 балів, то дана кількість балів вважається не

достатньою для допуску в участі у конкурсному відборі до НПУ імені М. П. Драгоманова.

Оцінювання рівня знань абітурієнтів проводиться кожним із членів предметної комісії окремо, відповідно до критеріїв оцінювання. Загальний бал оцінювання рівня знань абітурієнта виводиться за результатами обговорення членами комісії особистих оцінок відповідей абітурієнтів. Бали (оцінки) вступного фахового випробування виголошуються головою предметної комісії усім абітурієнтам, хто приймав участь у випробуванні після закінчення іспиту.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ ВСТУПНОГО ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ

1. Виконання лексико – граматичних завдань
2. Читання, переклад, переказ художнього твору
3. Обговорення художнього твору

Для пільгових категорій осіб, яким надано право складати вступні випробування (особи, що потребують особливих умов складання випробувань) в НПУ імені М. П. Драгоманова за рішенням Приймальної комісії створюються особливі умови для проходження вступних випробувань.

СТРУКТУРА вступного випробування з іноземної мови

Вступне випробування до магістратури з іноземної мови проводиться за екзаменаційними билетами, складеними відповідно до програми вступного випробування.

Вступне випробування містить низку завдань різних рівнів складності, націлених на перевірку рівня сформованості мовленнєвої та мовної компетенцій вступника.

Екзамен складається з усного опитування. (рівень В 2)

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
Факультет іноземної філології

Ступінь: _____
Галузь знань: 03 «Гуманітарні науки»
Спеціальність: 035 «Філологія (англійська мова і література)»
На базі ОКР: _____

Екзаменаційний білет № 5

1. Do the lexical and grammatical assignments.
2. Read, translate, retell the abstract from the fiction.
3. The discussion of the fiction.

Затверджено **на** **засіданні** **Приймальної** **комісії**
НПУ імені М. П. Драгоманова

Протокол № __ від «__» березня 2016р.

Голова фахової комісії _____ / проф. Зернецька А.А.
Підпис Прізвище, ім'я, по-батькові

**I. Зміст тестової частини вступного випробування з іноземної мови
Виконання лексико-граматичних завдань (24 завдань відкритого типу)**

I.1. Завдання відкритого типу. Максимальна кількість балів за тест – 48 балів.

Лексико-граматичні завдання укладено відповідно до вимог володіння іноземною мовою на рівні В2. Лексико-граматичні завдання охоплюють знання лексичного мінімуму з програмних тем курсу, граматики, письма іноземною мовою, набуті у результаті вивчення дисципліни «Практика усного та писемного мовлення», згідно вимог обов'язкової програми підготовки бакалаврів.

Варіант I

Розділ 1. З'єднай правильні дефініції зі словами

1	Behaviour	A	A piece of ground on which fruit trees are grown
2	Chapter	B	A main division of a book, written about a particular part of
3	Currency	C	A way of acting
4	Merchant	D	Money in actual use in a country
5	Orchard	E	A person who buys and sells wholesale or on a large scale

Розділ 2. Заповни пропуски пропущеними словами. Напишіть тільки одне слово.

6. Even though the bedrooms in our new flat are small the kitchen is..... and comfortable.
7. Put your clothes in the laundry basket.
8. Is there heating in your house?
9. I'm not coming to the concert because I'm of money.
10. They've rented a furnished flat in the city centre.

Розділ 3. Виберіть правильну форму.

11. Kevin is probably the most person I've ever met. He is always in such a good mood.
a) aggressive b) cheerful c) anxious
12. Stop being so anxious and worried everything.
a) of b) for c) about
13. We usually take the children to the park a week.
a) twice b) often c) sometimes
14. She's..... sailed in a yacht.
a) never b) only c) lately
15. This shirt..... very soft. What's it made of?
a) is feeling b) has felt c) feels

Розділ 4. Доповніть друге речення, використовуючи слово виділене жирним шрифтом. Використовуйте від двох до трьох слів включаючи запропоновані слова. Не змінюйте запропоновані слова.

16. He started working here one month ago.
has He here for one month.
17. The band is releasing their first song next week.
bringing The band their first song next week.

18. Is this your first visit to our city?

ever Haveour city before?

19. The hairdresser at the corner cuts my sister's hair.

has My sister.....the hairdresser at the corner.

20. A burglar stole some things from our house while we were at a concert.

broke Someoneand stole some things while we were at a concert.

Розділ 5. Перекладіть речення.

21. He failed to hide his annoyance and anxiety about that fact she had broken the engagement.

22. Moreover she will give advice what to do not to get involved into a trouble again.

23. Йому не вдалося приховати своє роздратування та тривогу через те, що вона розірвала заручити.

24. Більше того, дасть пораду, що робити, щоб не бути втягнутим в халепу знову.

1.2. Перевірка знати та вмінь з читання, переказу та перекладу.

Максимальна кількість балів – 78 балів.

Читання (24 бали), вибірковий переклад (24 бали) тексту українською мовою, переказ (30 бали) уривку художнього твору іноземною мовою (англійською, німецької, французької, італійської, іспанської). Обсяг художнього тексту становить 5 – 6 с., що відповідає 9500 – 11400 знаків.

Час відповіді – 15 хв.

1.4. Перевірка знати та вмінь з усного художнього стилю мовлення

Максимальна кількість балів – 74 балів.

Докладний переказ має своєю метою передавати зміст оповідання, уривка чи епізоду повністю (без пропуску окремих деталей), послідовно (не порушуючи порядку дій) і правильно (точно називаючи імена, факти, окремі назви). Переказом перевіряється у абітурієнтів логічне мислення, словниковий запас, граматичні знання, синтаксичні конструкції, правописні навички.

Three Men in a Boat (To Say Nothing of the Dog) Summary

The novel, narrated by the Englishman J., tells of a boat trip J. takes up with Thames River with his friends George and William Samuel Harris. His prose is rambling, and often digresses into anecdotes or long observational passages.

One night, the three men smoke together in J.'s London apartment, discussing their anxiety over their sicknesses. The reader can discern that they are actually hypochondriacs. After researching diseases at the British Museum, J. has recently concluded that he suffers from every

disease known to man except for housemaid's knee. The men decide that a vacation will be good for their health, and after some deliberating, they decide to spend a week rowing up the Thames with their dog, [Montmorency](#).

The men make arrangements for the trip. They decide to bring a cover for the boat so they can sleep in it, rather than bringing a tent or staying in inns. They compile a long list of items to bring, but quickly realize that they should only pack the essentials. Although they are friends, J. seems to dislike Harris, and compares him at length to J.'s incompetent [Uncle Podger](#). They end up bringing a hamper of food, clothing, a cover for the boat, and a methylated spirit stove for cooking. Packing takes a long time because the men keep forgetting items they need, and prove somewhat ill-fit for the task.

The men oversleep on the morning they are supposed to leave, and have trouble determining which train to board for Kingston, from which they intend to embark. They eventually make it, though, and begin the journey. J. describes some local landmarks, including Hampton Court and some pubs that Queen Elizabeth dined in. Harris tells a story about getting lost in the hedge maze at Hampton Court.

The men pass through their first lock – that is, a section of the river where the levels are lowered or raised between gates, to regulate traffic and water flow. J. comments on how irritating it is when women wear 'boating clothes' that are too delicate to get wet. George separates from the group to do some work for his employer in Shepperton. Harris proposes visiting a cemetery to see an interesting tombstone, but J. rejects this idea, finding cemeteries depressing. Harris falls into the food hamper while trying to get some whiskey.

When J. and Harris stop to lunch on the riverbank, a man accuses them of trespassing and tries to blackmail them. Harris, a large man, physically intimidates the visitor and they journey on. J. warns readers not to be taken in by these thugs, who usually do not work for the landowner they claim to represent.

He then recounts some embarrassing stories, in which he and Harris both make fools of themselves at pretentious parties – Harris by singing a comic song, and J. by pretending to speak German. J. describes a few more local points of interest, and the two men reunite with George in Shepperton.

Harris and J. convince George to tow the boat from the shore; towing is an arduous task that can lead to problems if the tower becomes distracted. J. recalls various incidents when he was boating and the tow-line became tangled or detached entirely.

The men have a satisfying dinner and sleep in the boat. The next morning, they wake up early and George tells J. a story about accidentally starting his day at 3 a.m. because he forgot to wind his watch. Later that morning, J. falls in the water and Harris fails in attempting to make scrambled eggs. As they pass Magna Charta Island, J. describes what it would have been like to be a peasant when the Magna Carta was signed.

When the men pass Datchet, they reminisce about an earlier trip, when all the inns were full there and they had to sleep at a local's house. That night, they sleep at an inn in Marlow. Montmorency chases a large cat, but is too intimidated to attack it.

The next day, they pass more historical landmarks, including Bisham Abbey. They run out of drinking water, and are disgusted when a local lock-keeper suggests that they drink from the river. Harris falls off the edge of a gulch while trying to eat supper.

The next evening, they cook Irish stew, and George plays the banjo. However, he is a beginner and his music is so awful that Harris and J. persuade him not to play for the rest of the trip. George and J. go for drinks in the town of Henley that night, but get lost on their way back. When they eventually find Harris sleeping in the boat, he explains that he had to move it because he was attacked by a flock of aggressive swans.

J. describes some of the mishaps that he and George experienced when they first learned to row. The men pass through Reading without incident, although J. does offer a brief history of the town. As they approach Goring, they discover a woman's corpse floating in the water. They

later learn that she drowned herself after having a child out of wedlock and finding herself unable to support it.

The men attempt to wash their clothes in the Thames, but the clothes only come out dirtier than before. That night, they drink at a pub in Wallingford with a large fish hanging on the wall. All of the patrons claim to have caught the fish themselves, but George accidentally knocks it over, and the men realize that it was made of plaster of Paris.

The friends continue toward Oxford, where they plan to turn around and row back toward London. J. describes a time that he and George went rowing and, by falling over at exactly the wrong moment, managed to ruin a professional photographer's pictures. J. describes the attractions of Dorchester, Clifton, and Abingdon, which include Roman ruins and the grave of a man who fathered 197 children.

They manage to navigate a difficult stretch of river near Oxford, and spend two days there. J. interrupts the story to warn readers about renting a boat in Oxford because they tend to be of poor quality there.

On the way back from Oxford, it rains terribly, and the men find themselves cold, wet, and miserable. They soon decide to abandon the boat and spend the rest of the trip at an inn. That night, they enjoy a delicious supper and toast their decision to abandon the boat. Montmorency barks in agreement.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

Факультет іноземної філології

Ступінь: _____

Галузь знань: 03 «Гуманітарні науки»

Спеціальність: 035 «Філологія (італійська мова і література)

На базі ОКР: _____

Екзаменаційний білет № 5

1. Eseguire la prova scritta lessicale e grammaticale
2. Leggere, tradurre, riassumere un brano letterario.
3. La discussione d'opera letteraria preferita.

Затверджено *на* *засіданні* *Приймальної* *комісії*

НПУ імені М. П. Драгоманова

Протокол № __ від «__» березня 2016р.

Голова фахової комісії _____ /
Підпис

проф. Зернецька А.А.
Прізвище, ім'я, по-батькові

I. Зміст тестової частини вступного випробування з іноземної мови

1. Завдання відкритого типу.

Варіант I

1. Trovare per ogni modo di dire la spiegazione del senso tra quelle proposte.

1. Essere tutt`orecchi	a essere in miseria
2. Essere al verde	b innamorarsi improvvisamente
3. Colpo di fulmine	c fare progetti irrealizzabili
4. Essere un ospedale ambulante	d ascoltare attentamente
5. Fare castelli di sabbia	e avere molte malattie

2. Completare le frasi con le parole adeguate.

1.città italiane vorresti visitare?
2. Chi sono quei.....che ci guardano?
3. Non mi piace.....quella pasta.
4. Capisco l'italiano se parlano.....
5. L'anno.....sono andato in Sicilia.

3. Scegliere la parola giusta.

1. ha lasciato la finestra aperta? Fa troppo freddo oggi!
a) Cui b) Che c) Chi d) Chiunque
2. Sono rimasto: non pensavo che tua moglie fosse tanto bella!
a) a bocca aperta b) di bocca aperta c) da bocca aperta
3. aveva una paura da morire!
a) Poverina b) Grandina c) Manichina d) Felice
4. L'annoandavano al mare ogni domenica.
a) sempre b) scorso c) prossimo d) venturo
5. Il corso comincia
a) nel mese dell'ottobre
b) al mese di ottobre
c) nel mese di ottobre
d) in mese d'ottobre

4. Trasformare le frasi

1. Ogni domenica vado a Genova.

Anche domani.....

2. Verrei a cena da te volentieri.

Ieri.....

3. Se ti invita, vieni anche tu?

Se ti inviterà.....

4. Dice che parte per Roma fra due giorni.

Ha detto.....

5. Lavoriamo fino alle nove, poi usciamo.

Ieri sera.....

5. Перекладіть наступні фрази

1. Dalla relazione presentata relativa alla situazione del settore del turismo in Italia è evidente che non sia ancora pienamente sfuggito.

2. Per risolvere questo problema proponiamo una serie di azioni collettive, descritte nelle seguenti pagine.

3. Ми підготували пропозицію, яка буде наріжним каменем в проекті, в якому міститься ціла низка завдань.

4. Ми аналізуємо потреби нашої національної системи для того, щоб вважати цікавим певний тип туристів.

5.4. Перевірка знати та вмінь з усного художнього стилю мовлення

FANATICO

Una mattina di luglio, sonnecchiavo a piazza Melozzo da Forlì, all'ombra degli eucalipti, presso la fontana asciutta, quando arrivarono due uomini e una donna e mi domandarono di portarli al Lido di Lavinio. Li osservai mentre discutevano il prezzo: uno era biondo, grande e grosso, con la faccia senza colori, come grigia e gli occhi di porcellana celeste in fondo alle occhiaie fosche, un uomo sui trentacinque anni. L'altro più giovane, bruno, coi capelli arruffati, gli occhiali cerchiati di tartaruga, dinoccolato, magro, forse uno studente. La donna, poi, era proprio magrissima, col viso affilato e lungo tra due onde di capelli sciolti e il corpo sottile in una vesticciola verde che la faceva parere un serpente. Ma aveva la bocca rossa e piena, simile ad un frutto, e gli occhi belli, neri e luccicanti come il carbone bagnato; e dal modo col quale mi guardò mi venne voglia di combinare l'affare. Infatti accettai il primo prezzo che mi proposero; quindi salirono, il biondo accanto a me, gli altri due dietro; e si partì.

Attraversai tutta Roma per andare a prendere la strada dietro la basilica di San Paolo che è la più corta per Anzio. Alla basilica feci il pieno di benzina e poi mi

avviai di gran corsa per la strada. Calcolavo che ci fossero una cinquantina di chilometri, erano le nove e mezzo, saremmo arrivati verso le undici, giusto in tempo per un bagno in mare. La ragazza mi era piaciuta e speravo di fare amicizia: non era gente molto in su, i due uomini sembravano, dall'accento, stranieri, forse rifugiati, di quelli che vivono nei campi di concentramento intorno a Roma. La ragazza, lei, era invece italiana, anzi romana, ma, anche lei, roba da poco: mettiamo che fosse cameriera o stiratrice o qualche cosa di simile. Pensando queste cose, tendevo l'orecchio e udivo, dentro la macchina, la ragazza e il biondo chiacchierare e ridere. Soprattutto la ragazza rideva, perché, come avevo già notato, era alquanto sguaiatella e scivolosa, proprio come una serpicciola ubriaca. Il biondo, a quelle risate, raggrinzava il naso sotto gli occhiali neri da sole, ma non diceva nulla, neppure si voltava. Ma è vero che gli bastava alzare gli occhi verso lo specchietto, sopra il parabrise, per vedere benissimo che cosa succedeva dietro di lui. Passammo i Trappisti, l'E 42, tirammo tutto di un fiato fino al bivio di Anzio. Qui rallentai e domandai al biondo vicino a me dove precisamente volessero essere portati. Lui rispose: "Un luogo tranquillo dove non ci sia nessuno... vogliamo star soli." Io dissi: "Qui ci sono trenta chilometri di spiaggia deserta... siete voi che dovete decidere." La ragazza, da dentro la macchina, gridò: "Lasciamo decidere a lui." Risposi: "Io che c'entro?" Ma la ragazza continuava a gridare: "Lasciamo decidere a lui." e rideva come se la frase fosse stata molto comica. Io allora dissi: "Il Lido di Lavinio è molto frequentato... ma io vi porterò in un posto non lontano dove non c'è anima viva." Queste mie parole fecero ridere di nuovo la ragazza che, da dietro, mi batté la mano sulla spalla dicendo: "Bravo... sei intelligente... hai capito quello che volevamo." Io non sapevo che cosa pensare di queste maniere, un po' mi seccavano, un po' mi facevano sperare. Il biondo taceva, fosco, e alla fine disse: "Pina, mi sembra che non ci sia niente da ridere." Così riprendemmo la corsa.

C'era un caldo forte, senza vento, e la strada abbagliava; quei due dentro la macchina non facevano che chiacchierare e ridere, ma poi, improvvisamente, tacquero e questo fu peggio perché vidi il biondo guardare allo specchietto del parabrise e quindi raggrinzare il naso come se avesse veduto qualche cosa che non

gli piaceva. La strada adesso aveva da un lato i campi pelati e secchi e dall'altro una fitta macchia. Ad un cartello con il divieto di caccia, rallentai, girai, mi infilai in un sentiero serpeggiante. C'ero andato a caccia d'inverno ed era proprio un luogo solitario, impossibile a scoprirsì se non si conosceva. Dopo la macchia c'era la pineta e dopo la pineta, la spiaggia e il mare. Nella pineta, come sapevo, durante lo sbarco di Anzio s'erano attestati gli americani, e c'erano ancora le trincee, con le scatolette arrugginite e i bossoli vuoti, e la gente non ci andava per paura delle mine.

Il sole ardeva forte e tutta la superficie pullulante della macchia era luminosa, quasi bionda a forza di luce. Il sentiero andò avanti dritto, poi piegò per una radura e poi entrò di nuovo nella macchia. Adesso vedevamo i pini, coi capelli verdi, gonfi di vento, che parevano navigare nel cielo, e il mare azzurro, duro e scintillante, tra i tronchi rossi. Io guidavo piano perché non ci vedeva bene tra tutti quei cespugli e si fa presto a rompere una balestra. Ad un tratto, mentre stavo attento al sentiero, il biondo che mi sedeva accanto, mi diede un colpo violento, con tutto il corpo, in modo che venni quasi scaraventato fuori dal finestrino. "Ma che diamine!" esclamai frenando di botto. Nello stesso tempo ci fu un'esplosione secca proprio dietro di me e io rimasi a bocca aperta vedendo sul parabrisa una rosa di incrinature sottili e un buco tondo nel mezzo. Mi si gelò il sangue e feci per saltare fuori dalla macchina gridando "assassini"; ma il bruno, che aveva sparato, mi premette la canna della rivoltella nella schiena dicendo: "Non ti muovere."

Французька мова

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

Факультет іноземної філології

Ступінь: _____

Галузь знань: 03 «Гуманітарні науки»

Спеціальність: 035 «Філологія (французька мова і література)»

На базі ОКР: _____

Екзаменаційний білет № 5

1. Faire le test lexical et grammatical.
2. Lire, traduire, raconter l'extrait du texte littéraire.
3. La discussion de l'oeuvre littéraire préférée.

Затверджено на засіданні Приимальної комісії

НПУ імені М. П. Драгоманова

Протокол № __ від «__» березня 2016р.

Голова фахової комісії _____ /

Підпис

проф. Зернецька А. А.

Прізвище, ім'я, по-батькові

I. Зміст тестової частини вступного випробування з іноземної мови

Виконання лексико-граматичних завдань

I.1. Завдання відкритого типу.

Варіант I

Exercice 1. Associez deux colonnes

1.	Il est tombé	A	compte de l'avis des autres
2.	Tu fais	B	profit de votre voyage si vous prenez un guide
3.	Il faut tenir	C	semblant d'écouter, mais tu as l'esprit ailleurs
4.	Vous tirerez	D	besoin d'un peu de repos
5.	Tu as	E	amoureux d'elle à la seconde même ou il l'a vue

Exercice 2. Ecrivez le mot qui convient.

6. Il est tombe apres avoir mangé de la glace.

7. J'avais une réunion de 10 heures et j'ai dû prendre un taxi pour ne pas arriver en
8. Si tu as aux dents, tu dois aller chez le médecin.
9. Fais à ce que tu dis, tu dois être prudent avec les mots !
10. Les étudiants se reposent en été, ils ont des

Exercice 3. Entourez la réponse correcte.

11. Autrefois, les entre deux villes n'étaient pas sûres et on assistait parfois à des attaques des voyageurs.
- a) relations b) avenues c) routes
12. Les enfants couraient dans la campagne, sautant par-dessus les haies, franchissant les petits
- a) ruisseaux b) buissons c) fleuves
13. Nous enfin chez nous après plusieurs semaines de voyage.
- a) partons b) rentrons c) allons
14. Je suis assise dans un café pour le spectacle de la rue.
- a) contempler b) voir c) regarder
15. Vous avez bien travaillé, mais c'est Lucie qui a travaillé.
- a) le meilleur b) le mieux c) le plus

Exercice 4. Mettez le verbe à la forme qui convient.

16. Avec Pierre, nous avons vécu beaucoup d'expérience heureuse et j'espère que cette crise entre nous rapidement. (**finir**)
17. La nuit dernière, une incendie près de Bordeaux. (**se déclarer**)
18. Avant, nous un studio sinistre et sombre. (**habiter**)
19. C'est toujours la même chose : les enfants me déranger quand je lis mon journal. (**venir**)
20. J'aimerais que mes enfants en vacances cette année. (**partir**)

Exercice 5. Traduisez les phrases

1. Великі держави примусили уchora ООН прийняти резолюцію, що закликає до припинення вогню в Сирії і до мирних переговорів з початку січня.
2. Уchora, через десять років після її смерті, папа Франсуа підписав декрет, що визнає друге чудо, визнане за албанською монахинею.
3. Nous voulons que les professionnels montrent aux jeunes la réalité de leurs métiers, partagent leurs expériences, présentent leurs parcours.
4. Pour retenir les touristes qui affluent majoritairement vers la côte atlantique, la région a fourni de gros efforts pour le développement du tourisme culturel, qu'il soit urbain ou rural.

5.5. Перевірка знати та вмінь з усного художнього стилю мовлення

Barbe Bleue

Il était une fois un homme qui avait de belles maisons à la ville et à la campagne, de la vaisselle d'or et d'argent, des meubles en broderie, et des carrosses tout dorés; mais par malheur cet homme avait la barbe bleue : cela le rendait si laid et si terrible, qu'il n'était ni femme ni fille qui ne s'enfuit devant lui. Une de ses voisines, dame de qualité, avait deux filles parfaitement belles. Il lui en demanda une en mariage, et lui laissa le choix de celle qu'elle voudrait lui donner. Elles n'en voulaient point toutes deux, et se le renvoyaient l'une à l'autre, ne pouvant se résoudre à prendre un homme qui eût la barbe bleue. Ce qui les dégoûtait encore, c'est qu'il avait déjà épousé plusieurs femmes, et qu'on ne savait pas ce que ces femmes étaient devenues. Barbe Bleue, pour faire connaissance, les mena avec leur mère, et trois ou quatre de leurs meilleures amies, et quelques jeunes gens du voisinage, à une de ses maisons de campagne, où on demeura huit jours entiers. Ce n'était que promenades, que parties de chasse et de pêche, que danses et festins, que collations : on ne dormait point, et on passait toute la nuit à se faire des malices les uns aux autres ; enfin tout alla si bien, que la cadette commença à trouver que le maître du logis n'avait plus la barbe si bleue, et que c'était un fort honnête homme. Dès qu'on fut de retour à la ville, le mariage se conclut.

Au bout d'un mois Barbe Bleue dit à sa femme qu'il était obligé de faire un voyage en province, de six semaines au moins, pour une affaire de conséquence; qu'il la priaît de se bien divertir pendant son absence, qu'elle fit venir ses bonnes amies, qu'elle les menât à la campagne si elle voulait, que partout elle fit bonne chère: -"Voilà, lui dit-il, les clefs des deux grands garde-meubles, voilà celles de la vaisselle d'or et d'argent qui ne sert pas tous les jours, voilà celles de mes coffres-forts, où est mon or et mon argent, celles des coffrets où sont mes piergeries, et voilà le passe-partout de tous les appartements. Pour cette petite clef-ci, c'est la clef du cabinet au bout de la grande galerie de l'appartement bas : ouvrez tout, allez partout, mais pour ce petit cabinet, je vous défends d'y entrer, et je vous le défends

de telle sorte, que s'il vous arrive de l'ouvrir, il n'y a rien que vous ne deviez attendre de ma colère."

Elle promit d'observer exactement tout ce qui lui venait d'être ordonné ; et lui, après l'avoir embrassée, il monte dans son carrosse, et part pour son voyage. Les voisines et les bonnes amies n'attendirent pas qu'on les envoyât chercher pour aller chez la jeune mariée, tant elles avaient d'impatience de voir toutes les richesses de sa maison, n'ayant osé y venir pendant que le mari y était, à cause de sa barbe bleue qui leur faisait peur. Les voilà aussitôt à parcourir les chambres, les cabinets, les garde-robés, toutes plus belles et plus riches les unes que les autres. Elles montèrent ensuite aux garde-meubles, où elles ne pouvaient assez admirer le nombre et la beauté des tapisseries, des lits, des sofas, des cabinets, des guéridons, des tables et des miroirs, où l'on se voyait depuis les pieds jusqu'à la tête, et dont les bordures, les unes de glace, les autres d'argent et de vermeil doré, étaient les plus belles et les plus magnifiques qu'on eût jamais vues. Elles ne cessaient d'exagérer et d'envier le bonheur de leur amie, qui cependant ne se divertissait point à voir toutes ces richesses, à cause de l'impatience qu'elle avait d'aller ouvrir le cabinet de l'appartement bas. Elle fut si pressée de sa curiosité, que sans considérer qu'il était malhonnête de quitter sa compagnie, elle y descendit par un petit escalier dérobé, et avec tant de précipitation, qu'elle pensa se rompre le cou deux ou trois fois. Etant arrivée à la porte du cabinet, elle s'y arrêta quelque temps, songeant à la défense que son mari lui avait faite, et considérant qu'il pourrait lui arriver malheur d'avoir été désobéissante; mais la tentation était si forte qu'elle ne put la surmonter : elle prit donc la petite clef, et ouvrit en tremblant la porte du cabinet. D'abord elle ne vit rien, parce que les fenêtres étaient fermées ; après quelques moments elle commença à voir que le plancher était tout couvert de sang caillé, et que dans ce sang gisaient les corps de plusieurs femmes mortes et attachées le long des murs (c'était toutes les femmes que Barbe Bleue avait épousées et qu'il avait égorgées l'une après l'autre). Elle pensa mourir de peur, et la clef du cabinet qu'elle venait de retirer de la serrure lui tomba de la main. Après avoir un peu repris ses esprits, elle ramassa la clef, referma la porte, et monta à sa chambre pour se remettre un peu, mais elle n'en pouvait venir à bout, tant elle était émue. Ayant remarqué que la clef du cabinet était tachée de sang, elle l'essuya deux ou trois fois, mais le sang ne s'en allait point ; elle eut beau la laver, et même la frotter avec du sablon et avec du grès, il y demeura toujours du sang, car la clef était magique, et il n'y avait pas moyen de la nettoyer tout à fait: quand on ôtait le sang d'un côté, il revenait de l'autre.

Barbe Bleue revint de son voyage dès le soir même, et dit qu'il avait reçu des lettres en chemin, qui lui avaient appris que l'affaire pour laquelle il était parti venait d'être terminée à son avantage. Sa femme fit tout ce qu'elle put pour lui

témoigner qu'elle était ravie de son prompt retour. Le lendemain il lui redemanda les clefs, et elle les lui donna. Mais d'une main si tremblante, qu'il devina sans peine tout ce qui s'était passé.

- "D'où vient, lui dit-il, que la clef du cabinet n'est point avec les autres ?"

- "Sans doute", dit-elle, "que je l'ai laissée là-haut sur ma table."

- "Ne manquez pas", dit la Barbe bleue, "de me la donner tantôt." Après l'avoir retardé le plus possible, il fallut apporter la clef. Barbe Bleue, l'ayant examinée, dit à sa femme :

- "Pourquoi y a-t-il du sang sur cette clef ?"

- "Je n'en sais rien", répondit la pauvre femme, plus pâle que la mort.

- "Vous n'en savez rien", reprit Barbe Bleue, "je le sais bien, moi"; vous avez voulu entrer dans le cabinet ! Hé bien, Madame, vous y entrerez, et irez prendre votre place auprès des dames que vous y avez vues."

Elle se jeta aux pieds de son mari, en pleurant et en lui demandant pardon, avec toutes les marques d'un vrai repentir de n'avoir pas été obéissante. Elle aurait attendri un rocher, belle et affligée comme elle était ; mais Barbe Bleue avait le coeur plus dur qu'un rocher :

- "Il faut mourir, Madame, lui dit-il, et tout à l'heure."

- "Puisqu'il faut mourir, répondit-elle, en le regardant, les yeux baignés de larmes, donnez-moi un peu de temps pour prier Dieu." - "Je vous donne un quart d'heure", reprit Barbe Bleue, "mais pas un moment de plus."

Lorsqu'elle fut seule, elle appela sa soeur, et lui dit :

- "Ma soeur Anne (car elle s'appelait ainsi), monte, je te prie, sur le haut de la tour, pour voir si mes frères ne viennent point ; ils m'ont promis qu'ils viendraient me voir aujourd'hui, et si tu les vois, fais-leur signe de se hâter."

La soeur Anne monta sur le haut de la tour, et la pauvre affligée lui criait de temps en temps :

- "Anne, ma soeur Anne, ne vois-tu rien venir ?"

Et la soeur Anne lui répondait :

- "Je ne vois rien que le soleil qui poudroie, et l'herbe qui verdoie."

Cependant Barbe Bleue, tenant un grand couteau à la main, criait de toute sa force à sa femme :

- "Descends vite, ou je monterai là-haut."

- "Encore un moment s'il vous plaît", lui répondait sa femme et aussitôt elle criait tout bas :

- "Anne, ma soeur Anne, ne vois-tu rien venir ?"

Et la soeur Anne répondait :

- "Je ne vois rien que le soleil qui poudroie, et l'herbe qui verdoie."

- "Descends donc vite, criait la Barbe bleue, ou je monterai là-haut."

- "Je m'en vais", répondait sa femme, et puis elle criait :
 - "Anne, ma soeur Anne, ne vois-tu rien venir ?"
 - "Je vois", répondit la soeur Anne, "une grosse poussière qui vient de ce côté-ci."
 - "Sont-ce mes frères ?"
 - "Hélas! non, ma soeur, c'est un troupeau de moutons."
 - "Ne veux-tu pas descendre ?" criait la Barbe bleue.
 - "Encore un moment", répondait sa femme; et puis elle riait :
 - "Anne, ma soeur Anne, ne vois-tu rien venir ?
 - "Je vois", répondit-elle, "deux cavaliers qui viennent de ce côté-ci, mais ils sont bien loin encore. Dieu soit loué", s'écria-t-elle un moment après, "ce sont mes frères ; je leur fais signe tant que je puis de se hâter."
- Barbe Bleue se mit à crier si fort que toute la maison en trembla. La pauvre femme descendit, et alla se jeter à ses pieds toute éplorée et toute échevelée.
- "Cela ne sert de rien", dit Barbe Bleue, "il faut mourir."

Puis la prenant d'une main par les cheveux, et de l'autre levant le couteau en l'air, il allait lui trancher la tête. La pauvre femme se tournant vers lui, et le regardant avec des yeux mourants, le pria de lui donner un petit moment pour se recueillir.

- "Non, non", dit-il, "recommande-toi bien à Dieu"; et levant son bras...

A ce moment on heurta si fort à la porte, que Barbe Bleue s'arrêta tout court : on ouvrit, et aussitôt on vit entrer deux cavaliers qui, mettant l'épée à la main, coururent droit à Barbe Bleue. Il reconnut que c'était les frères de sa femme, l'un dragon et l'autre mousquetaire, de sorte qu'il s'enfuit aussitôt pour se sauver ; mais les deux frères le poursuivirent de si près, qu'ils l'attrapèrent avant qu'il pût gagner le perron : ils lui passèrent leur épée au travers du corps, et le laissèrent mort. La pauvre femme était presque aussi morte que son mari, et n'avait pas la force de se lever pour embrasser ses frères. Il se trouva que Barbe Bleue n'avait point d'héritiers, et qu'ainsi sa femme demeura maîtresse de tous ses biens. Elle en employa une partie à marier sa soeur Anne avec un jeune gentilhomme, dont elle était aimée depuis longtemps ; une autre partie à acheter des charges de capitaine à ses deux frères; et le reste à se marier elle-même à un fort honnête homme, qui lui fit oublier le mauvais temps qu'elle avait passé avec Barbe bleue.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

Факультет іноземної філології

Ступінь: _____
Галузь знань: 03 «Гуманітарні науки»
Спеціальність: 035 «Філологія (німецька мова і література)»
На базі ОКР: _____

1. Machen Sie lexikalische und grammatische Aufgaben.
2. Lesen Sie, übersetzen und erzählen einen Ausschnitt aus dem schönen Text nach.
3. Besprechung Ihres Lieblingsbuches.

*Затверджено на засіданні Приймальної комісії
НПУ імені М. П. Драгоманова*

Протокол № ____ від «____» березня 2016р.

*Голова фахової комісії _____ / проф. Зернецька А.А.
Підпис Прізвище, ім'я, по-батькові*

I. Зміст тестової частини вступного випробування з іноземної мови

Виконання лексико-граматичних завдань

I.1. Завдання відкритого типу.

Варіант I

Variante I. (друга мова)

Aufgabe 1. Ordnen Sie zu.

1	Was bedeutet inklusive Nebenkosten?	A	Nein. Überall sind hässliche Tapeten und es gibt keinen Aufzug.
2	Gefällt euch die Altbauwohnung?	B	Nein, wir wollen ein Neues bauen lassen.
3	Was müsst ihr bei eurem Haus	C	Wir wollen die Mauer isolieren und

	denn noch planen?		neue Heizkörper einbauen lassen.
4	Was wollt ihr renovieren?	D	Dass man Heizung, Wasser und die Hausreinigung nicht extra bezahlen muss.
5	Mietet ihr euch in Wien ein Haus?	E	Noch sehr viel, z.B. wo die Steckdosen und die Telefonanschlüsse hinsollen.

Aufgabe 2. Ergänzen Sie die passenden Konjunktionen: *da, während oder bevor*

6. Ich bin sehr früh im Büro. _____ meine Kollegen noch frühstücken, erledige ich schon die ersten E-Mails.
7. Ich soll den Vertrag fertig machen, _____ das Meeting beginnt.
8. _____ Mein Freund Koch ist, arbeitet er fast jeden Abend, oft bis 24 Uhr.
9. Du solltest dich gut informieren, _____ du dich für eine Ausbildung entscheidest.
10. Elisa hilft gern anderen Menschen. Ein Medizinstudium kommt für sie aber nicht infrage, _____ sie kein Blut sehen kann.

Aufgabe 3. Wählen Sie die richtige Form des Adjektivs.

11. Unsere _____ Reiseführer zeigen Ihnen die historische Altstadt von Köpenick.
a) sympathische b) sympathischen c) sympathischer
12. Später machen Sie eine _____ Schifffahrt ins Zentrum Berlins.
a) kurzer b) kurzen c) kurze
13. Am_____ Dom steigen Sie aus und besichtigen das wunderschöne Nikolaiviertel.
a) alten b) altes c) alter
14. Buchen Sie auch die interessante Führung im _____ Museum.
a) historisch b) historischen c) historisches
15. Abends übernachten Sie in der _____ Unterkunft „Spreeblick“ am Treptower Park.
a) bequeme b) bequemer c) bequemen

Aufgabe 4. Ergänzen Sie die Relativpronomen.

16. Mama, was ist eine Bundeskanzlerin?
- Das ist eine Frau, _____ zusammen mit den Ministern Deutschland regiert.

17. Und was ist der „Tag der deutschen Einheit“?

- Das ist der Tag, _____ Deutschland wegen der Wiedervereinigung als Nationalfeiertag feiert.

18. Und was ist die Wiedervereinigung?

- Das ist das Ereignis, _____ aus der BRD und der DDR wieder ein Deutschland gemacht hat.

19. Und was ist der „Reichstag“?

- Das ist ein altes, schönes Gebäude in Berlin, in_____ das Parlament arbeitet.

20. Mama, was ist das „Oktoberfest“?

- Das ist ein großes Volksfest, _____ jeden Herbst in München gefeiert wird und bei dem viel Bier getrunken wird.

Aufgabe 5. Перекладіть наступні фрази

1. Europäische Vorsitzender wollen das Flüchtlingsproblem möglichst sofort lösen, doch sie haben auch viele Probleme untereinander.

2. Beim Gipfel waren alle sich einig, dass der unkontrollierte Flüchtlingszustrom nicht weitergehen kann und haben beschlossen, die Außengrenzen besser zu schützen.

3. Перш за все, більшість східноєвропейських урядів всіма можливими засобами опираються прийому біженців та вважають, що це не повинно бути їх проблемою.

4. Британський прем'єр-міністр Девід Кемерон висловив без прикрас європейську точку зору: «Оскілки Лівія зазнала колапсу як держава, вона може бути використана злочинними бандами як відправний пункт для міграційних човнів через Середземне море, а установ, з якими ми могли б співпрацювати, для нас не існує»

5.6. Перевірка знати та вмінь з усного художнього стилю мовлення

Bruder Lustig

Es war einmal ein großer Krieg, und als der Krieg zu Ende war, bekamen viele Soldaten ihren Abschied. Nun bekam der Bruder Lustig auch seinen Abschied und sonst nichts als ein kleines Laibchen Kommißbrot und vier Kreuzer an Geld; damit zog er fort. Der heilige Petrus aber hatte sich als ein armer Bettler an den Weg gesetzt, und wie der Bruder Lustig daherkam, bat er ihn um ein Almosen. Er antwortete: "Lieber Bettelmann, was soll ich dir geben? Ich bin Soldat gewesen und habe meinen Abschied bekommen, und habe sonst nichts als das kleine Kommißbrot und vier Kreuzer Geld, wenn das all ist, muß ich betteln,

so gut wie du. Doch geben will ich dir was." Darauf teilte er den Laib in vier Teile und gab davon dem Apostel einen und auch einen Kreuzer.

Der heilige Petrus bedankte sich, ging weiter und setzte sich in einer andern Gestalt wieder als Bettelmann dem Soldaten an den Weg, und als er zu ihm kam, bat er ihn, wie das vorigemal, um eine Gabe. Der Bruder Lustig sprach wie vorher und gab ihm wieder ein Viertel von dem Brot und einen Kreuzer.

Der heilige Petrus bedankte sich und ging weiter, setzte sich aber zum drittenmal in einer andern Gestalt als ein Bettler an den Weg und sprach den Bruder Lustig an. Der Bruder Lustig gab ihm auch das dritte Viertel Brot und den dritten Kreuzer. Der heilige Petrus bedankte sich, und der Bruder Lustig ging weiter und hatte nicht mehr als ein Viertel Brot und einen Kreuzer. Damit ging er in ein Wirtshaus, aß das Brot und ließ sich für den Kreuzer Bier dazu geben. Als er fertig war, zog er weiter, und da ging ihm der heilige Petrus gleichfalls in der Gestalt eines verabschiedeten Soldaten entgegen und redete ihn an: "Guten Tag, Kamerad, kannst du mir nicht ein Stück Brot geben und einen Kreuzer zu einem Trunk?"

"Wo soll ichs hernehmen", antwortete der Bruder Lustig. "Ich habe meinen Abschied und sonst nichts als einen Laib Kommißbrot und vier Kreuzer an Geld bekommen. Drei Bettler sind mir auf der Landstraße begegnet, davon hab ich jedem ein Viertel von meinem Brot und einen Kreuzer Geld gegeben. Das letzte Viertel habe ich im Wirtshaus gegessen und für den letzten Kreuzer dazu getrunken. Jetzt bin ich leer, und wenn du auch nichts mehr hast, so können wir miteinander betteln gehen."

"Nein" , antwortete der heilige Petrus, "das wird just nicht nötig sein: ich versteh mich ein wenig auf die Doktorei, und damit will ich mir schon so viel verdienen, als ich brauche."

"Ja", sagte der Bruder Lustig, "davon versteh ich nichts, also muß ich allein betteln gehen."

"Nun komm nur mit", sprach der heilige Petrus, "wenn ich was verdiene, sollst du die Hälfte davon haben."

"Das ist mir wohl recht", sagte der Bruder Lustig. Also zogen sie miteinander fort.

Nun kamen sie an ein Bauernhaus und hörten darin gewaltig jammern und schreien, da gingen sie hinein, so lag der Mann darin auf den Tod krank und war nah am Verscheiden, und die Frau heulte und weinte ganz laut.

"Laßt Euer Heulen und Weinen", sprach der heilige Petrus, "ich will den Mann wieder gesund machen." Er nahm eine Salbe aus der Tasche und heilte den Kranken augenblicklich, so daß er aufstehen konnte und ganz gesund war. Sprachen Mann und Frau in großer Freude: "Wie können wir Euch lohnen? Was sollen wir Euch geben?" Der heilige Petrus aber wollte nichts nehmen, und je mehr

ihn die Bauersleute batzen, desto mehr weigerte er sich. Der Bruder Lustig aber stieß den heiligen Petrus an und sagte: "So nimm doch was, wir brauchens ja." Endlich brachte die Bäuerin ein Lamm und sprach zu dem heiligen Petrus, das müßte er annehmen, aber er wollte es nicht. Da stieß ihn der Bruder Lustig in die Seite und sprach: "Nimm's doch, dummer Teufel, wir brauchens ja."

Da sagte der heilige Petrus endlich: "Ja, das Lamm will ich nehmen, aber ich trags nicht: wenn du's willst, so mußt du es tragen."

"Das hat keine Not", sprach der Bruder Lustig, "das will ich schon tragen", und nahm's auf die Schulter. Nun gingen sie fort und kamen in einen Wald, da war das Lamm dem Bruder Lustig schwer geworden, er aber war hungrig, also sprach er zu dem heiligen Petrus: "Schau, da ist ein schöner Platz, da könnten wir das Lamm kochen und verzehren."

"Mir ists recht", antwortete der heilige Petrus, "doch kann ich mit der Kocherei nicht umgehen: willst du kochen, so hast du da einen Kessel, ich will derweil auf- und abgehen, bis es gar ist. Du mußt aber nicht eher zu essen anfangen, als bis ich wieder zurück bin; ich will schon zu rechter Zeit kommen."

"Geh nur", sagte Bruder Lustig, "ich verstehe mich aufs Kochen, ich wills schon machen." Da ging der heilige Petrus fort, und der Bruder Lustig schlachtete das Lamm, machte Feuer an, warf das Fleisch in den Kessel und kochte. Das Lamm war aber schon gar und der Apostel immer noch nicht zurück, da nahm es der Bruder Lustig aus dem Kessel, zerschnitt es und fand das Herz.

"Das soll das Beste sein", sprach er und versuchte es, zuletzt aber aß er es ganz auf. Endlich kam der heilige Petrus zurück und sprach: "Du kannst das ganze Lamm allein essen, ich will nur das Herz davon, das gib mir." Da nahm Bruder Lustig Messer und Gabel, tat, als suchte er eifrig in dem Lammfleisch herum, konnte aber das Herz nicht finden; endlich sagte er kurzweg: "Es ist keins da."

"Nun, wo soll's denn sein?", sagte der Apostel.

"Das weiß ich nicht", antwortete der Bruder Lustig, "aber schau, was sind wir alle beide für Narren, suchen das Herz vom Lamm, und fällt keinem von uns ein, ein Lamm hat ja kein Herz!"

"Ei," sprach der heilige Petrus, "das ist was ganz Neues, jedes Tier hat ja ein Herz, warum sollt ein Lamm kein Herz haben?"

"Nein, gewißlich, Bruder, ein Lamm hat kein Herz, denk nur recht nach, so wird dirs einfallen, es hat im Ernst keins."

"Nun, es ist schon gut", sagte der heilige Petrus, "ist kein Herz da, so brauch ich auch nichts vom Lamm, du kannst's allein essen." "Was ich halt nicht aufessen kann, das nehm ich mit in meinem Ranzen", sprach der Bruder Lustig, aß das halbe Lamm und steckte das übrige in seinen Ranzen.

Sie gingen weiter, da machte der heilige Petrus, daß ein großes Wasser quer über den Weg floß und sie hindurch mußten. Sprach der heilige Petrus: "Geh du nur voran."

"Nein", antwortete der Bruder Lustig, "geh du voran" und dachte: "Wenn dem das Wasser zu tief ist, so bleib ich zurück." Da schritt der heilige Petrus hindurch, und das Wasser ging ihm nur bis ans Knie. Nun wollte Bruder Lustig auch hindurch, aber das Wasser wurde größer und stieg ihm an den Hals. Da rief er: "Bruder, hilf mir."

Sagte der heilige Petrus: "Willst du auch gestehen, daß du das Herz von dem Lamm gegessen hast?"

"Nein", antwortete er, "ich hab es nicht gegessen." Da ward das Wasser noch größer und stieg ihm bis an den Mund.

**СИСТЕМА
підсумкового оцінювання знань абитурієнта на
магістерському іспиті**

**Структура вступних випробувань з іноземних мов
в магістратурі Факультету іноземної філології
на 2016 рік**

Вступний іспит з іноземних мов (рівень В 2)

	Зміст і форми контролю	Кількість балів за окремі частини	Разом (балів)
1.	Лексико-граматичне завдання Форма проведення. (а) 24 завдань відкритого типу	1 завдання = 2 бали	48
2.	Читання, переклад, переказ художнього твору		78
2.1.	Характеристика тексту: (а) обсяг 5-6 ст. = 9 500 – 11 400 знаків; (б) мовою оригіналу Форма проведення. (а) читання (вибірково) (б) переклад (вибірково) (в) переказ час проведення – 15 хвилин	24 бали 24 бали 30 бали	
2.2.	Обговорення художнього твору Форма проведення: (а) переказ художнього твору час проведення – 15 хвилин	74 бали	74
	РАЗОМ:		200

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Расторгуева Т.А. История английского языка :Учебник / Т.А. Расторгуева. – 2-е изд., стер. – М.: ООО «Издательство Астрель» : ООО «Издательство ACT», 2003. – 348 с. – На англ. яз.
2. Смирницкий А.И. Хрестоматия по истории английского языка с VII по XVII в. / А.И. Смирницкий. – М.: Академия, 2008. – 304 с.
3. Смирницкий А.И. Синтаксис английского языка / А.И. Смирницкий. – 2-е изд. – М.: URSS, 2007. – 296 с.
4. Соколова М.А. и др. Теоретическая фонетика английского языка. – М.: Высшая школа, 1991.
5. Парашук В. Ю. Теоретична фонетика англійської мови. – Вінниця: «Нова книга», 2009.
6. Alexander L.G. Longman English Grammar. – London and New York, 1996.
7. Blokh M.Y. A Course in Theoretical English Grammar / M.Y. Blokh. – M.: VysshayaShkola, 2008. – 424 p.
8. Blokh M.Y. Theoretical English Grammar : Seminars / M.Y. Blokh, T.N. Semionova, S.V. Timofeyeva. – Moscow :VysshayaShkola, 2010. – 472 p.

9. McCarthy M., O'Dell F. English vocabulary in Use. Advanced. – Cambridge: Cambridge University Press, 2002.
10. Galperin I.R. English Stylistics / I.R. Galperin. – M.: Книжный дом "Либроком", 2012. – 336 c.
11. Ginzburg R.S. A Course in Modern English Lexicology / R.S. Ginzburg, S.S. Khidekel, G.Y. Knyazeva, A.A. Sankin. – Moscow : VYSŠAJA ŠKOLA, 1979. – 269 p.
12. Kukharenko V.A. A Book of Practice in Stylistics / V.A. Kukharenko. – Vinnytsia : Nova Knyga, 2000. – 160 p.
13. Rayevska N.M. Modern English Grammar / N.M. Rayevska. – K.: VyshchaShkola Publishers, 1976. – 304 p.
14. Rayevska N.M. English Lexicology / N.M. Rayevska. – K.: VyshchaShkola Publishers, 1979. – 303 p.
15. Side, Richard and Wellman, Guy. Grammar and Vocabulary for Cambridge Advanced and Proficiency. Fully updated for the revised CPE. Harlow: Pearson Education Limited, 2005.
16. Roach P. English Phonetics and Phonology: A practical course. - Cambridge: Cambridge University Press, 2009.
17. Webster's New World Dictionary. – NY : The World Publishing Company, 2006. – 1692 p.

Італійська мова СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Lidia Greisbard. L'italiano. Corso superiore di grammatica. Mosca, 2000
2. Anna Palazzo, Marina Ghilardi. Capire e usare italiano. – Marco Derva editore, 1990.
3. Marcello Silvestrini, Claudio Burà "L'italiano e l'Italia, lingua e civiltà italiana per stranieri", Grammatica con note di stile,
4. Lidia Greisbard. L'italiano in letture e esercitazioni corso superiore. Mosca, Filomatis, 2004.
5. Л. Лицина. Итальянский язык. Москва, ИОСО РАО, 1999
6. Л. И. Грейзбард. Итальянский для старших курсов. Москва, Филоматис, 2004

Французька мова СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Antonova E.B. Manuel de français. Cours supérieur. Москва «Высшая школа», 1979.
2. Legard A. Michard L. Les grands auteurs français. Paris, 1969.
3. A. Maurois. Nouvelles. Moscou. 1966. Leningrad
4. Français DELF, niveau intermédiaire, Kiyv, 2002.
5. Dranenko Y. DALF, nivaux avancé, Kiyv, 2001.
6. Yélénina Z. France – Ukraine, Kiyv, 2005.
7. Катагошина Н.А., Гуричева М.С., Алендорф К.А. Історія французької

- мови. М. Вища школа, 1976.
8. Сергиевский М.В. Введение в романское языкознание. М. Изд-во літ-ры на ин. Яз. 1952
 9. Кагановська О.М., Філоненко Н.Г. Історія французької мови. Навчальний посібник. К., видавничий центр КНЛУ, 2003
 10. Бурбело В.Б. Историческая стилистика французского языка. К., Лыбидь, 1990
 11. Bally Ch/ Linguistique générale et linguistique française. Р. 1965
 12. Borodina M.A. Phonétique historique du français/ L/ Editions scolaires d'Etat du Ministère de l'instruction publique de la R.S.F.S.R., 1961
 13. Bourcier E. Précis historique de phonétique française., 9-iéème édition, Р., 1958
 14. Cohen M. Histoire d'une langue: le français, 3-ième édition. Р. 1967
 15. Brunot f. Histoire de la langue française., I-XIII, Р., 1953
 16. Гак В. Г. Теоретическая грамматика французского языка. М., 1981
 17. Васильева Н. М., Пицкова П. П. Французский язык. Теоретическая грамматика. Морфология. Синтаксис. Ускоренный курсю М., 1991
 18. Бархударов Л. С. Методы грамматического анализа. М. 1961

Німецька мова СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. N.Istschenko, A.Karpus, I.Perkowska Lehrbuch Deutsch «Нова книга», 2001.
2. V.J.Kulenko, J.N.Wlassow- Deutsch, Winnyzja Nova Knyha Verlag, 2001.
3. С. А.Волина, Г.Б.Воронина, Л.М.Карпова-Время немецкому, Москва Иностранный язык, 2001, издание в 3 томах.
4. В. В. Ярцев-Немецкий для вас и...,2 тома, «Московский лицей», Москва 2004.
5. Michaela Perlmann-Balme, Susanne Schwalb- Sicher!, Niveau B1+, Hueber Verlag, 2012.
6. Michaela Perlmann-Balme, Susanne Schwalb, Magdalena Matussek- Sicher!, Niveau B 2, Hueber Verlag, 2013.
7. Hartmut Aufderstraße, Jutta Müller, Thomas Storz- Lagune 3, Hueber Verlag, 2008.
8. Dreyer Schmidt Lehr-und Übungsbuch der deutschen Grammatik. Neubearbeitung, Max Hueber Verlag, 2000.
9. Roland Fischer, Anja Schüman, Sandra Evans, Rosa-Maria Dallapiazza-Ziel, Deutsch für Fortgeschrittene, Max Hueber Verlag, 2011.
10. Übungsgrammatik für die Mittelstufe-Hueber Verlag
11. Werke von deutschen Schriftstellern.
12. Passwort Deutsch, Ausgabe in 3 Bänden, Ernst Klett Sprachen, Stuttgart, 2007.
13. И. П. Тагиль-Thematisches Nachschlagewerk Deutsch, Капо, Санкт-Петербург, 2003.
14. Попов А. А., Иванова Н. Д., Обносов Н. С.-Практический курс немецкого языка, Т.2-М: »Мист»,2000.